

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Šnejdrlovou, Ph.D., ve věci

žalobce:

P. N.

bytem V. 487, V.

zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti

žalovanému:

Krajský úřad Zlínského kraje

sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2016, č. j. KUZZL-20354/2016,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku ve výši 235 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2016, č. j. KUZZL-20354/2016, kterým bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 2. 2016, č. j. MěÚVM 06171/2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání

přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 23. 4. 2015 okolo 10:50 hodin na silnici č. I/35 v katastru obce Valašské Meziříčí (poblíž firmy C.-C. s.r.o.) řídil motorové vozidlo Škoda Fabia, RZ X, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel. Uvedeným jednáním porušil ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu. Současně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že dne 23. 4. 2015 okolo 10:50 hodin na silnici č. I/35 v katastru obce Valašské Meziříčí (poblíž firmy C.-C. s.r.o.) řídil motorové vozidlo Škoda Fabia, RZ X, a při řízení neměl u sebe řidičský průkaz a tento na výzvu policisty nepředložil. Uvedeným jednáním porušil ustanovení § 6 odst. 8 písm. a) a § 6 odst. 12 zákona o silničním provozu. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 26.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 14 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

2. Žalobce namítá, že v rozporu s názorem žalovaného, jež za den podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí považoval den 8. 3. 2016, tedy po uplynutí lhůty k podání odvolání, podal odvolání k poštovní přepravě dne 7. 3. 2016, tedy včas, neboť mezi žalobcem a žalovaným panuje shoda o tom, že poslední den lhůty pro podání odvolání byl právě den 7. 3. 2016. Žalobce odůvodnil své tvrzení, dle kterého podal odvolání již dne 7. 3. 2016 tak, že jeho zmocněnec předal toho dne poštovní zásilku s odvoláním, adresovanou správnímu orgánu I. stupně, držiteli poštovní licence, konkrétně České poště, s. p., přičemž dle § 40 odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je lhůta zachována, je-li poslední den lhůty podána poštovní zásilka, adresovaná správnímu orgánu, držiteli poštovní licence. Jako důkaz o skutečném datu podání odvolání žalobce k žalobě přiložil podací lístek o podání předmětné písemnosti k přepravě České poště. Žalobce tedy považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost dle § 92 správního řádu, když toto odvolání bylo podáno včas.
3. Žalovaný navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Ve svém vyjádření uvedl, že posledním dnem odvolací lhůty byl den 7. 3. 2016. Dále uvedl, že při zjišťování, zda bylo odvolání podáno včas anebo opožděně, vycházel v první řadě z poštovní obálky, ve které bylo odvolání správnímu orgánu I. stupně zasláno a dle které bylo, jak vyplývá z otištěného kulatého razítka, odvolání podáno dne 9. 3. 2016. Vzhledem ke skutečnosti, že tehdejší zmocněnkyně žalobce patří do skupiny zmocněnců napojených na advokáta Mgr. Jaroslava Topola, žalovaný dle svého vyjádření pojal podezření o korektnosti jejího jednání a z toho důvodu následně nahlédl na veřejně přístupné internetové stránky České pošty „<http://www.postaonline.cz/trackandtrace>“, kde pomocí podacího čísla zásilky X zjistil, že zásilka s odvoláním byla podána dne 8. 3. 2016. I když se data podání neshodovala, což je žalovanému dle jeho vyjádření poněkud podivné, tak ať už je pravdivé kterékoliv z uvedených dat, v obou případech bylo odvolání podáno opožděně. Žalovaný proto s podaným odvoláním nemohl naložit jinak, než ho podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné zamítnout. Žalovaný uzavřel, že na základě písemných podkladů, které měl reálně k dispozici, tj. poštovní obálku a listinu staženou z veřejně dostupných internetových stránek České pošty, podané odvolání musel vyhodnotit jako opožděné, žalovaný se proto nedomnívá, že by postupoval nezákonně.

4. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně vydaným dne 19. 2. 2016 byl žalobce uznán vinným z výše uvedených přestupků. Rozhodnutí bylo doručeno zmocněnkyni žalobce do datové schránky dne 19. 2. 2016, následně bylo doručeno rovněž žalobci dne 23. 2. 2016. Dne 10. 3. 2016 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno blanketní odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Na obálce, v níž bylo odvolání žalobce správnímu orgánu I. stupně doručeno, je z kulatého poštovního razítka čitelné pouze „9. 3.“. Ještě téhož dne správní orgán I. stupně vyzval k odstranění vad podání. Odvolání bylo následně dne 17. 3. 2016 doplněno. Následně žalovaný po předání spisu správním orgánem I. stupně ověřoval datum podání odvolání na internetových stránkách České pošty prostřednictvím služby Sledování zásilek (Track&Trace). Detailní informace k zásilce pod podacím číslem X uvádí, že zásilka byla podána dne 8. 3. 2016 na Postservisu České Budějovice. Vytisknutá internetová stránka je obsahem správního spisu na č. 1. 201. Následně žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce jako opožděné.
5. Z podacího lístku předloženého žalobcem soudu bylo zjištěno, že na tomto podacím lístku je jako datum podání předmětné zásilky vedené pod podacím číslem X uveden den 7. 3. 2016.
6. Z vyjádření České pošty, s. p., ze dne 6. 3. 2017 bylo zjištěno, že zásilka byla podaná dne 7. 3. 2016 v 17,35 hod. do jejího elektronického systému služby DopisOnline. Podáním zásilky se v tomto případě rozumí příjem souborů pdf - podkladů k tisku na server České pošty www.postservis.cz. Zásilky podané pracovní den do rozhodných 16 hodin jsou vyrobeny (vytištěny, zaobálovány a předány do poštovního provozu) ještě též den, pokud klient dobu překročí, jsou zásilky vyrobeny a předány do poštovního provozu k doručování v následující pracovní den, v tomto případě 8. 3. 2016. Vyjádření České pošty obsahuje i sjetinu z jejího informačního systému týkající se předmětné zásilky, z níž byly zjištěny shodné skutečnosti týkající se podání této zásilky.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Předmětem sporu mezi účastníky je, zda žalobce podal své odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně včas, či nikoli.
9. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že posledním dnem lhůty pro podání odvolání byl den 7. 3. 2016. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zmocněnkyni žalobce doručeno dne 19. 2. 2016, patnáctidenní lhůta pro podání odvolání tudíž počala běžet od následujícího dne, tj. 20. 2. 2016, a skončila uplynutím 15. dne, tj. 5. 3. 2016, jelikož se však jednalo o sobotu, připadl konec lhůty v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu na nejbližší pracovní den, tedy na pondělí 7. 3. 2016.
10. Bylo-li by tedy odvolání skutečně podáno k poštovní přepravě dne 7. 3. 2016, jak tvrdí žalobce, jednalo by se o odvolání včasné, neboť by lhůta podáním odvolání k poštovní přepravě zůstala zachována. Žalovaný však za den podání zásilky k poštovní přepravě považuje den 8. 3. 2016, případně 9. 3. 2016.
11. Klíčovým je tak posouzení okamžiku podání odvolání žalobce k poštovní přepravě.

12. Krajský soud zjistil, že žalobce využil k podání zásilky obsahující odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně službu České pošty „DopisOnline“, kdy dne 7. 3. 2016 v 17:35 hod. do elektronického systému této služby podal předmětnou zásilku.
13. Povahou této služby se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017-49, uvedl, že vztah mezi Českou poštou a zákazníkem při poskytování posuzované služby je smíšené povahy s tím, že jednotlivým fázím (dílčím službám) smluvního vztahu odpovídá i odlišná právní regulace. Podle povahy jednotlivých fází poskytovaných služeb se služby řídí občanským zákoníkem (případně zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, je-li zákazník spotřebitelem dle § 419 občanského zákoníku), obchodními podmínkami této služby a zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami. Prvotní smlouva je mezi zákazníkem a Českou poštou uzavřena okamžikem, kdy pošta akceptuje objednatelům řádně vyplněnou a potvrzenou elektronickou objednávku, odeslanou přes adresu <https://online.postservis.cz>. Do okamžiku poštovního podání se smluvní vztah řídí občanským zákoníkem. Poštovní smlouva podle zákona o poštovních službách je mezi Českou poštou a zákazníkem uzavřena teprve podáním zásilky do poštovní přepravy. Tato druhá smlouva se řídí zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami platnými v den podání. Teprve uzavřením poštovní smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt.
14. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Okamžikem podání k poštovní přepravě ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je až den podání zásilky k přepravě.
15. V posuzovaném případě žalobce podal do elektronického systému této služby předmětnou zásilku dne 7. 3. 2016 v 17:35 hod. a tato zásilka byla podle pravidel této služby zpracována a předána do poštovního provozu k doručování v následující pracovní den, v tomto případě 8. 3. 2016.
16. Pokud se žalobce dovolává podacího lístku, na kterém je uvedeno datum 7. 3. 2016, toto datum vyplývá z ujednání vztahujícího se ke službě DopisOnline a nikoli k předání zásilky k přepravě. Jak dále vyplývá z výše citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu, Obchodní podmínky služby DopisOnline výslovně pamatovaly na to, že k objednávce služby DopisOnline a ke skutečnému podání poštovní zásilky může dojít v různé dny, neboť je v nich uvedeno, že jen zásilky přijaté do 16.00 hodin byla Česká pošta povinna zpracovat ještě též den a předat k další poštovní přepravě (čl. 5.2 Obchodních podmínek DopisOnline, platných v dubnu 2016, když tuto skutečnost potvrdila Česká pošta i v nyní projednávaném případě). Datum 7. 3. 2016, uvedené na podacím lístku, tedy zjevně míří na okamžik objednání zásilky. Okamžik podání zásilky ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu je však určen až dnem, kdy zásilka skutečně vznikla, byla tedy vytištěna a zkompletována. Toto datum, 8. 3. 2016, vyplývá z informací zjištěných žalovaným k předmětné zásilce prostřednictvím služby Sledování zásilek (Track&Trace) a je v souladu s vyjádřením České pošty, s.p., ze dne 6. 3. 2017.
17. Odvolání žalobce tak nebylo podáno včas a žalovaný rozhodl správně, když jeho odvolání jako opožděné zamítl.

18. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému krajský soud přiznal náhradu účelně vynaložených nákladů řízení, a to jízdné jednoho zaměstnance žalovaného k jednání před soudem dne 27. 9. 2017 a dne 29. 1. 2018 v celkové výši 235 Kč (jízdné vlakem Olomouc-Zlín a zpět dne 27. 9. 2017 ve výši 100 Kč, MHD v Olomouci 28 Kč, a jízdné vlakem Olomouc-Zlín dne 29. 1. 2018 ve výši 79 Kč a 28 Kč MHD v Olomouci).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Olomouc 29. ledna 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně